

Sergej Maršnjak

Samostojna fotografska razstava

»Beneške maske«

Galerija ŠOLT

Študentsko naselje v Rožni dolini, blok VII, Ljubljana

Otvoritev: 12. februar 2026, ob 18:30

Na ogled ob delavnikih med 9. in 20. uro, do 9. marca 2026

Razstava »Beneške maske« Sergeja Maršnjaka

Študiral je na Fakulteti za elektrotehniko in dela kot računalniški programer. Njegovo poklicno delo, kjer se zahtevata natančnost in popolnost, se odraža tudi v njegovem fotografskem ustvarjanju. Je perfekcionista, ki s pomočjo dobre opreme ustvarja tehnično dovršene fotografije. Te dopolnjuje s premišljeno kompozicijo, kar vodi k presenetljivim in vizualno privlačnim podobam.

Spoznal sem ga letos, ko se je včlanil v Fotoklub Ljubljana. Kot sam pravi, rad fotografira ptice in druge živali. Veliko tudi potuje po, za nas večinoma oddaljenih, deželah, od koder prinaša popotniške fotografije, ki so me pritegnile. Obdelava njegovih fotografij razkriva avtorjev občutek za detajle in natančnost.

Pričujoča razstava njegovih fotografij žanrsko sodi med popotniško fotografijo, natančneje v njeno podzvrst – karnevalsko fotografijo. Slovenci imamo srečo, saj imamo tak karneval v naši bližini, le nekaj ur vožnje stran. To je svetovno znani Beneški karneval. Benetke so skorajda obvezna postaja vsakega fotografa na njegovi ustvarjalni poti, Beneški karneval pa še posebej. Čeprav karneval ni tako dinamičen kot nekateri drugi, je izjemno barvit, z domišljjsko bogatimi in razkošnimi zgodovinskimi kostumi, ki so tudi njegova prepoznavna značilnost.

Običajno ima fotografska razstava, še posebej amaterska, določen tok, kjer si fotografije smiselno sledijo in tvorijo zgodbo. Avtor se je tokrat izognil temu pravilu ter izbral svojo, sicer redkeje uporabljeno pot, ki pa se je v tem primeru izkazala za izvirno. Uporabil je princip ponavljanja motiva. Repeticijske variacije podobnih motivov ustvari ritem razstave; ponavljanje poudarja podobnosti med slikami in jih poveže v zgodbo. Njegove fotografije mask so skrbno uprizorjene, ne naključne. Vse so pozirane, kot bi bile posnete v studiu. Praviloma pozirajo v zelo podobnih pozah in s skoraj enakim kadriranjem. Šele podrobnejši ogled posameznih fotografij razkrije razlike med maskami, ki jih hiter pogled ne zazna. Medsebojna podobnost fotografij in njihovo ponavljanje ustvarjata poseben vizualni učinek, ki poveča vtis na gledalca. Učinek enakomernega ritma nas vodi od ene fotografije do druge in spodbuja, da si ogledamo prav vse. Takšna postavitve vseh 25 fotografij zahteva od mladega fotografa precej poguma in inovativnosti. Podoben pristop sem videl pred tremi leti na razstavi »Repeticije« Bojana Radoviča v Galeriji Jakopič.

S to, njegovo drugo razstavo, se Sergej po mojem mnenju uspešno predstavlja kot fotograf ter nadaljuje z nabiranjem fotografskih in razstavljalških izkušenj.

Drago Metljak, KMF FZS, EFIAP/b

Sergej Maršnjak

S fotografijo sem se resneje začel ukvarjati šele v odrasli dobi, ko sem začel potovati po svetu, saj se je zdelo nekako »normalno«, da na potovanja vzameš fotoaparāt in z njim ovekovečiš spomine. Fotografije, ki sem jih ustvarjal s sicer postopoma vedno boljšimi, a še vedno kompaktnimi fotoaparati, so bile izključno dokumentarne in sem jih objavljāl le na svoji spletni strani, družbenih omrežjih ter na potopisnih predavanjih – brez posebnih umetniških ambicij.

Šele leta 2023 sem si prvič kupil pravi resni fotoaparāt. Čeprav sem ga kupil predvsem za potovanja, sem z njim začel vse pogostejše fotografirati tudi druge motive v bližnji in daljni okolici – predvsem naravo, zlasti ptice in žuželke. Sčasoma sem začel stremeti k temu, da fotografije ne bi bile več le dokumentarne, ampak bi imele tudi estetsko vrednost.

<https://www.marsnjak.com/sergej>
sergej@marsnjak.com

